

Cod întrebare:	MMP_0092	Nr. înreg. MMP	Posta Nr. 72978/31.03.2011 Nr. 161484/DM/06.04.2011
Nume	Patronatul Planta Romanica		

Întrebare
<p>Petenta considera ca proiectul RMGC are impact asupra mediului, pădurilor și distruge tot ce înseamna viata în urma decopertării, cianurare, distrugere sol, subsol</p> <p>Petenta înaintează liste ce cuprind semnături ale persoanelor care doresc sa fie salvat patrimoniul national din muntii Bihor Vlădeasa și Pădurea Craiului</p> <p>992 semnături în anul 2009</p> <p>588 semnături în anul 2010</p> <p>Atasament:</p> <p>Se anexează la solicitarea către SC RMGC SA</p>

Răspuns
<p>Problematika impactului proiectului asupra diverșilor factori de mediu este dezbătută pe larg în cap. 4 “Impactul potențial” din Raportul EIM.</p> <p>Perimetrul zonei industriale unde se vor derula activitățile propuse nu are nimic în comun cu zona munților Bihor Vlădeasa și Padurea Craiului, acesta fiind localizat la cca 60 de km în Sud-Est de zona munților menționați. Activitatea de exploatare a zăcămintelor de Au și Ag din perimetrul Roșia Montană va avea un impact semnificativ local doar pe amprenta zonei industriale, zonă care se suprapune peste un perimetru afectat de activități miniere în ultimii 2000 de ani și limitat în timp (doar pe durata de viață a minei).</p> <p>Toate operațiunile de leșiere a minereului aurifer cu conținuturi scăzute la scară industrială din întreaga lume utilizează, într-o anumită fază a procesului, cianură de sodiu ca agent de leșiere. Este un proces verificat cu riscuri cunoscute și măsuri cunoscute pentru managementul, minimizarea și atenuarea riscurilor. Aproximativ 90% din producția mondială de aur din ultimii 20 de ani a fost realizată folosind cianura.</p> <p>Deși cercetările continuă, nu există în prezent alternative realiste la cianură pentru recuperarea aurului din minereuri cu conținuturi scăzute. De asemenea, cercetările nu indică nicio tehnologie care ar putea fi dezvoltată pentru utilizare la scară industrială în viitorul apropiat.</p> <p>Analiza diferitelor alternative de procese tehnologice indică faptul că pentru un proiect robust, procesul tehnologic preferat este utilizarea leșierii cu cianură a întregului minereu. Varianta fără cianură cu vânzarea concentratului de flotație sau varianta cu utilizarea unui agent de leșiere alternativ sunt neeconomice la prețuri ale aurului și argintului similare celor întâlnite pe piața internațională în ultimii doi-trei ani.</p> <p>Variantele fără cianură sunt, pur și simplu, nefezabile pentru Roșia Montană din cauza caracteristicilor intrinseci ale minereului cum ar fi conținutul, existența sulfurilor și comportamentul aurului și argintului.</p> <p>Cianura și ceilalți reactivi vor fi folosiți doar pe amplasamentul uzinei de procesare într-un mediu controlat (în sistem închis și în condiții de siguranță ridicată. Probabilitatea apariției unor scurgeri accidentale de reactivi în afara acestui perimetru a fost eliminată prin proiectarea amplasamentului uzinei cu o cuva betonată izolată cu polietilena de înaltă densitate care are rolul de a reține orice scurgeri accidentale.</p> <p>Activitățile miniere au într-adevar un impact semnificativ asupra peisajului. Măsurile de diminuare propuse în cadrul proiectului RMGC au însă drept scop reducerea/limitarea impactului potențial la nivelul perimetrului industrial, iar printr-o reconstrucție ecologică progresivă se va asigura o refacere parțială a configurației reliefului.</p> <p>Pentru compensarea impactului asupra biodiversității asociat cu diferitele faze de evoluție a Proiectului care se manifestă prin pierderea unor habitate (fara valoare conservativă), habitate care sunt bine reprezentate în zonele învecinate perimetrului industrial, propunem reabilitarea (în cazul de față restaurarea sau replicarea)</p>

unei matrici de habitate care sa ofere speciilor condiții de supraviețuire, și care să refacă pe scară mai mică, aspectul mozaicat, divers al habitatelor existente în prezent.

Pentru a reduce impactul potențial se va aplica un program de reconstrucție ecologică progresivă care a avut în vedere următoarele aspecte:

1. Șansele de regenerare (dar și succesul activităților de restaurare activă) depind de starea de conservare a fragmentelor menținute din zona amplasamentului și a habitatelor adiacente zonei. De aceea se are în vedere gestionarea tradițională a pajiștilor, iar în cazul pădurilor diminuarea managementului silvic. Pajiștile existente se vor cosi anual, pentru a opri invadarea vegetației lemnoase. Pășunile existente vor fi transformate în fânaș, deoarece acest tip de management menține o diversitate mai ridicată a speciilor de cormofite. Nu vor fi plantate specii lemnoase pe pajiștile existente, cu excepția perdelelor de protecție obligatorii. Pentru perdelele de protecție se vor utiliza exclusiv specii autohtone, prezente în zonă (brad, molid, fag, carpen, plop, specii de salcie, arțar, paltin de munte, tei).
2. Constituirea coridoarelor ecologice încă din etapa de construcție, este indispensabilă pentru prevenirea izolării totale a fragmentelor de habitate rămase și facilitează migrarea speciilor spre zonele care vor fi reecologizate. În proiectarea rețelei de coridoare se va ține cont de caracteristicile plantelor din pajiștile montane, care sunt sensibile la efectele de margine, astfel lățimea fâșiilor de vegetație ierboasă va fi stabilită la cel puțin 20 m. Pentru instalarea/replicarea în coridoarele ecologice a speciilor stratului ierbos din păduri care au o capacitate foarte mică de migrare, respectiv instalarea ulterioară în zonele reabilite va fi aplicată o intervenție activă (plantare semințe sau răsad). Instalarea/realizarea timpurie încă din faza de construcție a rețelei de coridoare ecologice, se are în vedere pentru realizarea conexiunilor și pentru includerea în rețeaua ecologică a fragmentelor de habitate identificate ca având o diversitate ridicată, în zona limitrofă.
3. Pentru realizarea conectivității habitatelor pe termen lung se va urmări restaurarea/replicarea unui mozaic de habitate în zonele modificate, care conține atât păduri (plantații de vegetație lemnoasă), cât și pajiști și mlaștini. Ca obiectiv în această privință se urmărește procentual 65-25-5% pentru categoriile mari de habitate.
4. Pentru restaurarea habitatelor calitatea solului și a băncii de semințe din sol este un element foarte important. De aceea planul de reabilitare (reconstrucție ecologică progresivă) are în vedere depozitarea solului vegetal pe termene cât mai scurte și așternerea păturii de sol vegetal pe suprafețele modificate, imediat după încheierea lucrărilor de exploatare pe suprafața respectivă. Odată cu această fază se va iniția și restaurarea activă a habitatului.

În conformitate cu prevederile legale aplicabile și buna practică uzuală la nivel internațional în asemenea cazuri, pentru atenuarea impactului pe care proiectul minier îl va avea asupra patrimoniului cultural au fost elaborate planuri de management specifice, respectiv documente operaționale. Astfel aceste măsuri complexe sunt detaliate în Planul de Management pentru Patrimoniul Cultural, elaborat și atașat Raportului EIM asigură cadrul general pentru minimizarea impactului potențial al Proiectului asupra patrimoniului cultural, astfel cum este acesta descris în Capitolul 4.9 al Raportului EIM, respectiv Protocolul pentru Descoperiri Întâmplătoare.

Acest protocol este o componentă esențială a Planului de Management pentru Patrimoniul Cultural, și prezintă modul în care RMGC va asigura identificarea și gestionarea adecvată a vestigiilor arheologice ce pot fi descoperite accidental de-a lungul perioadei de existență a Proiectului. Protocolul pentru descoperiri întâmplătoare a fost conceput de către instituții românești și străine cu expertiză în domeniu, fiind primul document de acest tip din România. Acest prim cadru de lucru, propus prin acest document, va trebui să fie agreat cu autoritățile competente și dezvoltat în forma unui manual operațional ce va fi implementat în contextul avizării favorabile a proiectului minier. Activitățile specifice ale Proiectului, care pot ocasiona descoperirea întâmplătoare a unor valori arheologice, sunt legate de exploatarea în carieră, de construirea drumurilor și a altor elemente de infrastructură, de decopertări etc. În cursul efectuării tuturor operațiunilor de decopertare pentru executarea lucrărilor de construcție (inclusiv cu privire la iazul de decantare, zonele de haldare, etc.) va fi asigurată permanent supravegherea arheologică pentru a preveni orice potențială afectare a resurselor arheologice.

Pentru cuantificarea efectelor tehnologiei de derocare cu explozivi plasați în găuri de sondă asupra construcțiilor situate în zona protejată Roșia Montană, în anul 2006 a fost elaborat de către IPROMIN și Universitatea Tehnică de Construcții București un studiu privind tehnologia de împușcare care va fi aplicată în cariere, în

apropierea construcțiilor și a monumentelor istorice.

Studiul respectiv a avut trei componente principale:

1. evaluarea stării tehnice și de rezistență a clădirilor;
2. măsurători „in situ” a oscilației seismice generată la nivelul fundațiilor clădirilor din zona protejată Roșia Montană la o împușcare produsă în cariera Cetate;
3. stabilirea tehnologiei de împușcare în cariere, aplicabilă în zonele din apropierea construcțiilor din Roșia Montană, astfel încât efectul seismic generat să se încadreze la o viteză de maxim 0,2 cm/s, viteză la care, conform normativului DIN 4150/85 (Germania), efectele asupra construcțiilor sunt neglijabile și nu pot conduce la degradarea sau deteriorarea acestora.

Mai mult, așa cum am arătat pe larg în Notele explicative la capitolul 9 „Rezumat fără caracter tehnic”, Proiectul Roșia Montană va aduce multiple beneficii pentru România, în diverse domenii.

În general, proiectele de exploatare a resurselor aurifere pe principiile dezvoltării durabile și responsabile au un impact pozitiv major pe termen lung asupra economiilor locale, regionale și naționale. În cazul Proiectului Roșia Montană experții au calculat o contribuție directă de peste 4 miliarde USD în economia României și o contribuție indirectă totală potențială de 19 miliarde USD, calculată la un preț mediu al aurului de 900 USD/uncie.

Trebuie menționat că toate elementele Proiectului, inclusiv în ceea ce privește procedeele ce vor fi utilizate pentru obținerea aurului și argintului, sunt elaborate în conformitate cu și respectă dispozițiile legale în vigoare în România. Astfel, sunt respectate dispozițiile cuprinse în art. 135 din Constituția României, care stabilește principiile de exploatare a resurselor naturale, prevederile Legii minelor nr. 85/2003, strategia de dezvoltare a industriei miniere elaborate de Guvernul României, precum și alte dispoziții legale aplicabile diverselor aspecte ale Proiectului.

Valorificarea rezervelor de aur și argint din perimetrul licenței Roșia Montană prin concesiunea dreptului de exploatare către RMGC a fost decisă la momentul aprobării licenței de concesiune pentru exploatarea minereurilor auro-argentifere din perimetrul Roșia Montană. Ne aflăm acum la momentul la care RMGC solicită o evaluare a Raportului EIM cu aplicarea criteriilor și cerințelor prevăzute de legislația specifică, nu prin prisma unor afirmații cu caracter general, subiectiv și necuantificabil.

Exploatarea propusă urmează să fie implementată în condițiile stabilite de legea română, pe baza unei licențe de exploatare acordate de statul român, precum și a autorizațiilor, avizelor și a permiselor ce trebuie obținute de la autoritățile statului, conform legislației în vigoare. Proiectul propus de RMGC la Roșia Montană este un proiect de minerit responsabil, care tratează cu egală importanță toate componentele și implicațiile existente: economice, sociale, de mediu și de patrimoniu.

În ceea ce privește patrimoniul cultural al zonei Roșia Montană, în ultimul deceniu acesta a beneficiat de un amplu program de cercetare pluridisciplinară prealabilă, conform cerințelor legale în cazul evaluării impactului de mediu al unui asemenea proiect. Astfel Programul Național de Cercetare Alburnus Maior (PNC – AM), inițiat în primăvara anului 2001 de către Ministerul Culturii și Cultelor, în contextul propunerii Proiectului de exploatare Roșia Montană a vizat efectuarea de ample studii și cercetări arheologice, arhitecturale, istorice și etnografice necesare pentru salvagardarea patrimoniului cultural al acestei regiuni, prin evaluarea și cercetarea acestuia. Acest program de cercetare a fost finanțat de RMGC, conform O.G. nr. 43/2001 cu modificările ulterioare, fiind suspendat de către Ministerul Culturii și Cultelor în toamna anului 2006. Obiectivul prioritar al programului de cercetare, instituit de Ministerul Culturii și Cultelor și finanțat de către RMGC, a fost lărgirea sferei cunoașterii asupra zonei din punct de vedere arheologic, istoric, etnografic, arhitectural și referitoare la elementele de patrimoniu imaterial. Acesta a inclus un număr mare de instituții cu expertiză în domeniul patrimoniului cultural care au efectuat cercetări și investigații pluridisciplinare, axate pe mai multe teme specifice. Principalele componente ale PNC – AM au cuprins:

- Sub-programul de cercetare arheologică – a cuprins două proiecte, respectiv
  - *Proiectul de cercetare arheologică de salvare și preventivă de suprafață*
  - *Proiectul de cercetare arheologică de salvare și preventivă de subteran (sau de arheologie minieră)*
- Sub-programul de cercetare urbanistică și de arhitectură;
- Sub-programul de cercetare etnografică;
- Sub-programul de cercetare pentru istorie orală;

- Proiectul de inventariere și evidență a bisericilor și cimitirelor.
- Principalele direcții prioritare ale *Programului Național de Cercetare „Alburnus Maior”* – enunțate prin Ordin al Ministrului Culturii și Cultelor nr. 2504/2001 – au avut în vedere:
- cercetarea patrimoniului arheologic, inclusiv înregistrarea tuturor datelor rezultate din săpături și periegeze (baze de date arheologice și cartografice, arhive digitale de imagini, etc.), precum și publicarea integrală a rezultatelor cercetării;
  - investigarea de către specialiști a galeriilor miniere romane și medievale din acest areal. Inventarierea și propunerea de soluții de conservare sau restaurare a porțiunilor reprezentative;
  - delimitarea zonei de rezervație arheologică și arhitecturală care va include porțiuni ale galeriilor miniere și clădiri monument istoric;
  - realizarea evidenței și cercetării structurilor de patrimoniu industrial;
  - elaborarea unui studiu etnografic al zonei Roșia Montană – Abrud – Corna;
  - elaborarea unui studiu de istorie orală a zonei;
  - aplicarea procedurii de descărcare de sarcină arheologică a siturilor aflate în zona de impact a proiectului minier, în conformitate cu prevederile legii;
  - redactarea unui proiect de realizare a viitorului muzeu dedicat mineritului din zona Munților Apuseni din cele mai vechi timpuri și până astăzi.

Până în prezent proiectul minier promovat de RMGC a urmat toate procedurile de autorizare necesare prevăzute de legislația română aplicabilă în acest caz. În ceea ce privește siturile arheologice și monumentele istorice, a fost întreprinsă o cercetare prealabilă complexă și detaliată cu privire la natura, caracteristicile și distribuția acestor componente de patrimoniu cultural imobil. În baza rezultatelor acestor cercetări au fost elaborate documentații de specialitate fie pentru instituirea unor zone protejate (cuprinzând deopotrivă monumente istorice și vestigii arheologice), dar și pentru parcurgerea procedurii de descărcare de sarcină arheologică. În ceea ce privește documentațiile de urbanism necesare au fost întocmite documentații de tip PUG, PUZ și PUZ-CP care au fost supuse avizării de către instituțiile și organismele publice abilitate. Începând cu anul 2001, OPUS, birou de arhitectură cu sediul în București, a cercetat arhitectura și structura urbanistică a localităților componente ale comunei Roșia Montană, și a întocmit un set detaliat de fișe de evidență pentru toate clădirile, inclusiv pentru clădirile istorice (cunoscute în legislația românească drept monumente istorice) existente în acest areal. Practic între anii 2001–2002 OPUS a îmbunătățit și a actualizat documentația preliminară întocmită de Centrul de Proiectare pentru Patrimoniul Cultural Național (din anul 2003 Institutul Național pentru Monumente Istorice, integrat din 2009 Institutului Național al Patrimoniului, București) în 2000, elaborând și un studiu privind peisajul cultural sub coordonarea dr. Anca Brătuleanu. Este de menționat și faptul că Zona protejată Centru Istoric, instituită conform avizelor (nr. 61 din februarie 2002 și nr. 178 din iunie 2002) emise pentru PUG de către Comisia Națională a Monumentelor Istorice și Ministerul Culturii și Cultelor (astăzi Ministerul Culturii și Patrimoniului Național), constituie obiect de studiu pentru documentația de urbanism de tip PUZ-CP intitulată “Zona Istorică Centrală Roșia Montană, Plan Urbanistic Zonal, Zona Construită Protejată” elaborată la inițiativa Consiliului Local al comunei Roșia Montană. În baza recomandărilor formulate prin avize emise de Comisia Națională a Monumentelor Istorice zona protejată propusă a fost marită de la 53 hectare la peste 130 de hectare (asigurându-se astfel și zona de protecție necesară a zonei protejate) și cuprinde 317 case, din care treizeci și cinci clasate monument istoric, trei biserici, precum și intrarea în galeria de mină Cătălina-Monulești clasată monument istoric.

Începând cu anul 2006, lucrările de arhitectură, cuprinzând studii de specialitate și documentații pentru restaurarea clădirilor monument istoric din Roșia Montană au fost efectuate și/sau coordonate de S.C. GENERAL GAME S.R.L., Alba Iulia, execuția lucrărilor de restaurare (finalizate în prezent pentru casa nr. 325 și în curs de finalizare și implementare a documentațiilor de proiectare pentru alte 9 clădiri din centrul istoric) fiind asigurată de S.C. GRUP CORINT S.A., Alba Iulia, anteprenor autorizat conform prevederilor legale să desfășoare activități de restaurare la obiective monument istoric și/sau în zone protejate construite. În aceeași ordine de idei, S.C. KAMOS S.R.L. a lucrat la elaborarea unor documentații de specialitate pentru proiectele de restaurare a monumentelor istorice / relevee de detaliu, precum și elaborarea unor strategii și planuri de acțiune pe termen scurt, mediu și lung, studii coroborate cu dezvoltarea unui proiect de idei realizat de S.C. BLIPSZ S.R.L. privitor la amenajarea arhitecturală și refuncționalizarea clădirilor din frontul arhitectural din Piața Roșia Montană, propuse pentru amenajarea viitorului Muzeu al Mineritului. Privitor la amenajările și reglementările urbanistice, studiile de specialitate au fost întocmite și/sau coordonate, începând cu anul 2008, de către S.C. ASAR GRUP S.A., Deva pentru elaborarea PUZ-CP pentru Centrul istoric

Roșia Montană.

În conformitate cu prevederile legale aplicabile și buna practică uzuală la nivel internațional în asemenea cazuri, pentru atenuarea impactului pe care proiectul minier îl va avea asupra patrimoniului cultural au fost elaborate planuri de management specifice, respectiv documente operaționale. Astfel aceste măsuri complexe sunt detaliate în Planul de Management pentru Patrimoniul Cultural, elaborat și atașat Raportului EIM asigură cadrul general pentru minimizarea impactului potențial al Proiectului asupra patrimoniului cultural, astfel cum este acesta descris în Capitolul 4.9 al Raportului EIM, respectiv Protocolul pentru Descoperiri Întâmplătoare.

Planul de Management pentru Patrimoniul Cultural a fost conceput de către instituții românești și străine cu expertiză în domeniu și stabilește cadrul pentru atingerea echilibrului între necesitățile, aparent divergente, implicate de conservare, de dezvoltarea economică durabilă și de interesul comunității locale. Dispozițiile cuprinse în Planul de Management pentru Patrimoniul Cultural nu substituie prevederile legale, ci urmăresc reunirea informațiilor privind caracteristicile și semnificația siturilor și monumentelor istorice din zona Roșia Montană (în sens larg), identificarea organizațiilor și persoanelor fizice ale căror interese sunt legate de această zonă, identificarea riscurilor și oportunităților de conservare și dezvoltare a patrimoniului cultural, precum și conturarea unei strategii globale pentru atingerea unui scop comun. În aceste condiții, Planul de Management pentru Patrimoniul Cultural elaborat de RMGC conține un cadru de politici cu caracter director. Atingerea scopurilor conservării și dezvoltării durabile depinde de modul în care toate părțile implicate în gestionarea patrimoniului cultural din zonă își coordonează acțiunile. Structura și conținutul Planului de Management pentru Patrimoniul Cultural se bazează pe cerințele formulate de Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor, enunțate în adresa 8070/24.05.2005, precum și pe alte exemple de astfel de documente elaborate pentru situri și monumente înscrise în Lista Patrimoniului Mondial UNESCO.

Planul de Management pentru Centrul Istoric Roșia Montană urmărește următoarele scopuri principale:

- să formuleze obiective pentru managementul peisajului cultural și al mediului înconjurător, din care peisajul cultural este parte integrantă, având în vedere toate componentele acestui peisaj, de la elementele naturale și ansambluri arhitectural – urbanistice, la patrimoniul arheologic și industrial, la monumentele individuale și la varietatea de componente izolate;
- să stimuleze cunoașterea și sporirea interesului publicului pentru sit și să promoveze valoarea educațională și culturală a mediului înconjurător în ansamblu;
- să definească o strategie de management care să se ghideze după principiile dezvoltării durabile, urmărind realizarea unui echilibru între conservarea valorilor culturale și a celor naturale, între utilizarea turistică și exploatarea resurselor naturale;
- să identifice beneficiile potențiale, economice și culturale, ale sitului și să stimuleze participarea actorilor locali la potențarea acestor beneficii, fără a periclita resursa culturală;
- să propună un program prioritar de acțiuni care să fie realizabile și să contribuie la conservarea și punerea în valoare a sitului.

Protocolul pentru descoperiri întâmplătoare este o componentă esențială a Planului de Management pentru Patrimoniul Cultural, și prezintă modul în care RMGC va asigura identificarea și gestionarea adecvată a vestigiilor arheologice ce pot fi descoperite accidental de-a lungul perioadei de existență a Proiectului.

Protocolul pentru descoperiri întâmplătoare a fost conceput de către instituții românești și străine cu expertiză în domeniu, fiind primul document de acest tip din România. Acest prim cadru de lucru, propus prin acest document, va trebui să fie agreat cu autoritățile competente și dezvoltat în forma unui manual operațional ce va fi implementat în contextul avizării favorabile a proiectului minier. Activitățile specifice ale Proiectului, care pot ocaziona descoperirea întâmplătoare a unor valori arheologice, sunt legate de exploatarea în carieră, de construirea drumurilor și a altor elemente de infrastructură, de decopertări etc. În cursul efectuării tuturor operațiunilor de decopertare pentru executarea lucrărilor de construcție (inclusiv cu privire la iazul de decantare, zonele de haldare, etc.) va fi asigurată permanent supravegherea arheologică pentru a preveni orice potențială afectare a resurselor arheologice.

Primul pas în prevenirea unor astfel de situații a fost efectuarea unui amplu studiu de condiții inițiale, în contextul căruia au fost investigate prealabil din punct de vedere arheologic zonele situate sub amprenta Proiectului.

Studiile de condiții inițiale și cercetările arheologice preventive au identificat zonele cu potențial arheologic. În baza rezultatelor acestor cercetări, Protocolul pentru descoperiri întâmplătoare deține un rol important în ansamblul procedurii de evaluare și monitorizare a impactului de mediu.

Protocolul pentru descoperiri întâmplătoare se ghidează după următoarele principii:

- supravegherea arheologică pentru identificarea potențială a unor vestigii arheologice;

- formare profesională, avertizare, vigilență și competență;
- evaluarea rapidă a semnificației descoperirii;
- înregistrarea și documentarea adecvată a descoperirilor întâmplătoare;
- comunicarea internă și externă a descoperirilor întâmplătoare;
- proceduri legale și norme speciale pentru gestionarea descoperirilor întâmplătoare;
- rapoarte de non-conformare cu prevederile protocolului și acțiuni subsecvente, corective și preventive; conformarea cu prevederile legale aplicabile în cazul descoperirilor întâmplătoare (conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, astfel cum a fost modificată și completată.

Modul de abordare specific în cazul descoperirilor întâmplătoare va fi determinat de natura acestora, în toate cazurile urmând a fi prompt anunțate autoritățile competente, luându-se toate măsurile de delimitare a zonei și de suspendare a activității prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, astfel cum a fost modificată și completată. Cu consultarea și în colaborare cu echipa arheologică de supraveghere, RMGC va dezvolta proceduri de operare standard pentru efectuarea de stagii de instruire trimestriale pentru operatori, maiștrii și supraveghetori.